

A Fővárosi Ítéltábla a Nagy-Baranyi Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Nagy-Baranyi Nóra ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek - a Dr. Puskás Ügyvédi -Iroda (...., ügyintéző: dr. Puskás Zoltán ügyvéd) és dr. Báranyi Gyula ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen védjegybitrlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 20. napján kelt 3.P...../2019/14. számú ítélete ellen az alperes 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A3-i elsőbbségű, lajstromszámú „aprod.hu” színes ábrás védjegy oltalma a Nizzai Megállapodás 35., 38. és 42. osztályaira terjed ki. A per szempontjából ezek közül a „reklámozás, online reklám, online piaci helyek működtetése áruk és/vagy szolgáltatások és/vagy ingatlanok vételére, eladására és/vagy cseréjére vonatkozóan, online kutatható adatbázisok összeállítása; a fentiekkel kapcsolatos információ biztosítása” szolgáltatások bírnak jelentőséggel. A megjelölés a nagyobb betűkkel írt „aprod” szóból, utána a kisebb „.hu” jelzésből és a még kisebb betűs „ingyenes apróhirdetések” feliratból, továbbá a köztük található, a legnagyobb betűnagyság kétszeres méretében, karikatúra szerűen rajzolt lovagkori apródot figurázó ábrából áll. A felperes 2016. június 30. napján adásvétel útján vált jogosultjává a védjegynek, amelyet korábban jogelődje az apróhirdetéseket közlő „aprod.hu” weboldallal tett ismertté.
- [2] A5. napján regisztrált „apron.hu” domain név alatt elérhető weboldalon online apróhirdetési oldal működött, a honlapon használt megjelölés az „apron.hu” szóból, egy sárga pénzérme nyitott szájjal integető emberke formájúvá karikírozott ábrájából, valamint az apróbetűs „keresd az aprón, add el az aprón” szövegből áll. A betűk és az ábra arányai megegyeznek a védjegyben látható megoldással, annyi eltéréssel, hogy a szöveges rész a nagyobb felirat és az utána álló ábra alá került. Az „Apron.hu” weboldal felhasználási feltételeinél (1/F/10.) az üzemeltető adataiként a „alperes neve,” cím került feltüntetésre, az „Adatkezelés” című tájékoztatóban (1/F/11.) a szolgáltató adatkezelő adataiként a „alperes neve e.v. nytsz.:,” szerepeltek. A felperes levélben kereste meg az alperest az álláspontja szerint védjegybitrló magatartás abbahagyására, de a felhívásra nem kapott választ.

- [3] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, miszerint az alperes azzal, hogy 2015. július 7. napjától 2019. július 10. napjáig az „apron.hu” domain név alatt online apróhirdetési szolgáltatásokat kínáló weboldalt üzemeltetett, illetve szolgáltatást nyújtott az „apron.hu” szókapcsolat, valamint az azt tartalmazó ábrás megjelölés használatával, bitorolta a lajstromszámú „aprod.hu” ábrás védjegyét. Kérte az alperest ezektől a magatartásoktól, valamint attól eltiltani, hogy a 35. és 38. osztályokba tartozó szolgáltatást nyújtson az „apron.hu” megjelölés további toldalékos, ékezetes vagy anélküli változatai alatt. Emellett elégtétel adására is igényt tartott akként, hogy az alperes tegye közzé a védjegybitorlást megállapító ítéleti rendelkezést az üzemeltetésében álló „apron.hu” weboldalon 30 napon keresztül 14-es betűnagyságban, piros színű és félkövér betűkkel.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasításra irányult. Állította, hogy a felperes tévesen perli őt, mert a sérelmezett domain soha nem volt a tulajdonában, az alatta elérhető weboldalt nem üzemeltette, ahhoz nem volt hozzáférése. További védekezése szerint nem nyert bizonyítást, hogy a felperes a perindítást megelőző 5 éven át szakadatlanul használta a védjegyét az árujegyzékben szereplő szolgáltatások vonatkozásában, így fel sem merülhet a fogyasztói összetévesztés lehetősége.
- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet túlnyomórészt alaposnak találta. Ítéletével megállapította, miszerint az alperes azzal, hogy 2015. július 7. napjától 2019. július 10. napjáig az „apron.hu” domain név alatt elérhető, az „Apron.hu” és az „apron.hu” megjelöléseket tartalmazó internetes oldalon apróhirdetési szolgáltatást nyújtott, bitorolta a felperes lajstromszámú védjegyét. Ezért eltiltotta az alperest attól, hogy online apróhirdetési szolgáltatást nyújtson „apron.hu” vagy „apron.hu” domain név, illetve megjelölés alatt, továbbá kötelezte, hogy tegye közzé az ítélet rendelkező részét 15 nap alatt, 30 nap időtartamra az „apron.hu” domain név alatt elérhető weboldalon olyan módon, hogy a közlemény 14-es betűnagyságban, piros színben és félkövér típusúan jelenjen meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Végül kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 480.500 forint perköltséget.
- [6] Az indokolásban rögzítette, hogy a védjegy oltalom alatt áll és annak a felperes a jogosultja. A weboldalról készül képernyőfelvételekkel (1/F/12-13) igazoltnak fogadta el, hogy az alperes az „apron.hu” domain nevet, illetve az „apron.hu” megjelölést és grafikailag szerkesztett változatát apróhirdetési szolgáltatás keretében használta. Rámutatott, hogy védjegyjogi szempontból a releváns használó nem a domain név whois rekordba bejegyzett használója, hanem aki a kereskedelmi forgalomban a domain név alatt apróhirdetési szolgáltatást nyújtott. Ennek vizsgálata során értékelte, hogy az „apron.hu” domain név alatti weboldal felhasználási feltételeiben (1/F/10.) az üzemeltető adataiként a „alperes neve” került feltüntetésre, az „Adatkezelés” című tájékoztatóban (1/F/11.) a szolgáltató adatkezelőnél a „alperes neve, e.v. nytsz.:,” adatok szerepeltek. Rögzítette, hogy az alperes és fia között az azonos nevük miatt, megkülönböztető jelzés hiányában nem tehető különbség, és a szolgáltatás kezdeti szakaszában személyük lakcím alapján sem volt elkülöníthető, mert az alperes elmondása szerint közös háztartásban éltek, fia csak később költözött Gyöngyösre. De ez nem tükröződött a megjelölt üzemeltető adataiban, amelyekből továbbra is az alperes címe tűnt ki. Egyértelmű információt ad ugyanakkor az 1/F/11. számú print, amely a alperes neve nevű szolgáltató adatkezelőt egyéni vállalkozóként jelöli, és az alperes egyéni vállalkozói számát adja közre. Az alperes személyes előadása megerősíti ezt a következtetést, abból ugyanis kiderül, hogy egyéni vállalkozói tevékenysége kiterjed az internetes hirdetési felület webgazda általi üzemeltetésére és a weboldal üzemeltetésére is. Az alperes nem rendelkezik e tevékenységek folytatásához szükséges képzéssel, fia viszont informatikai végzettséggel bír, így

ezeket a szolgáltatásokat az egyéni vállalkozásában alkalmazott fia személyes közreműködésével nyújtották, és ez összhangban áll az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 16. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakkal is. Ezen tények birtokában fiatalabb alperes neve tanúkénti meghallgatását az elsőfokú bíróság nem látta szükségesnek. Mindezeket mérlegelve megállapította, hogy a panaszolt weboldalon lévő adatok alapján az átlagfogyasztó az alperest köthette össze a szolgáltatással, őt azonosíthatta be az „apron.hu” megjelölés alatti apróhirdetési szolgáltatás nyújtójaként, ekként az alperest kell védjegyhasználónak tekinteni, ezért elvetette az alperes téves perléssel kapcsolatos védekezését.

- [7] A további indokolás szerint alaptalanul vitatta az alperes a védjegy és a megjelölések összetéveszthetőségét is. Az árujelzőket összevetve az elsőfokú bíróság kifejtette, miszerint a védjegy és a megjelölések domináns részei az „aprod.hu” és az „apron.hu” szókapcsolatok, mert az ábrás és szöveges elemek értelmező, illetve leíró jelleggel bírnak. Rámutatott, hogy vizuálisan a két megjelölés egy betű eltéréssel azonos, e körben nincs jelentősége a szavak ékezetes vagy anélküli használatának. Kiejtve az „aprodponthu” és az „apronponthu” kifejezéseket az egy betű különbség elsikkad, ez jelentős mértékű hasonlósághoz vezet. Egyedül konceptuális megközelítésben van eltérés az azonos „aprod” szótóval rendelkező lovagi apród és apron, mint váltópénz vagy melléknév ragozott alakja közt, azonban ez a különbség nem elegendő ahhoz, hogy kellő megkülönböztetést biztosítson az átlagfogyasztó számára, aki az apróhirdetési piac szempontjából figyelembe veendő releváns fogyasztói körből kerül ki. Az alperesi apróhirdetési szolgáltatás beletartozik a védjegy oltalmi körébe, lényegében azonos az árujegyzékben szereplő „online piaci helyek működtetése áruk és/vagy szolgáltatások és/vagy ingatlanok vételére, eladására és/vagy cseréjére vonatkozóan, online kutatható adatbázisok összeállítása” szolgáltatásokkal. A szolgáltatások ilyen nagyfokú hasonlósága fokozza a megjelölések összetéveszthetőségét.
- [8] Mindezeket értékelve az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes „apron.hu” domain alatt, „apron.hu” megjelöléssel nyújtott online apróhirdetési szolgáltatása a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b) és (3) bekezdés c) pontjába ütközve sértette a felperes védjegyjogait.
- [9] Az alperesi védekezés nyomán a törvényszék vizsgálta a védjegy Vt. 18. § (1) bekezdésének megfelelő felperesi használatát. Az „aprod.hu” használatát a www.....com felhasználásával kinyert, 2016., 2018. és 2019. években rögzített képernyőfelvételek (1/F/8.) alátámasztják. Az így dokumentált használat mértéke és tartóssága egyértelműen túlmutat a pusztán jogfenntartó célú, látszólagos használaton. Ezen a megítélésen nem változtat az, hogy a domain nevet a böngészőbe beírva a felperes „Jófogas” apróhirdetési szolgáltatása volt elérhető. Súlytalanul érvelt az alperes azzal is, hogy az „aprod.hu” domain név nem azonos a védjegy szerinti „aprod.hu” megjelöléssel. A védjegyben a középkori lovag segédjét, az apródot formáló ábra csak díszítő és a nyelvi elemet egyértelműsítő szerepet kap, a további szóelemek pedig a védjegy alatt nyújtott „ingyenes apróhirdetések” szolgáltatást írják le. Emiatt az írásmódjában is kiemelt „aprod.hu” elem vonja magára a figyelmet és jelenti a védjegy domináns elemét. Az „aprod.hu” megjelölés, azt akár magában, domain névként használva, csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el a védjegytől, ekként használata a Vt. 18. § (4) bekezdés a) pontja szerint a perbeli védjegy használataként értékelendő. Tehát a Vt. 95. § (14a) bekezdése nem zárja ki a felperes által támasztott jogkövetkezmények alkalmazását. Ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott a megállapításra és az elégtételadásra vonatkozóan a Vt. 27. § (2) bekezdés a) és d) pontjai szerint. Az eltiltás iránti kérelmet viszont csak részben találta alaposnak, mert a Vt. 27. § (2) bekezdés b) pontja alapján csak a jogsértő magatartástól tiltható el a védjegybitroló és nem képezte

a per tárgyát az „apron.hu” megjelölés olyan változatainak használata, amelyekben az „apron” szó toldatos vagy toldat nélküli, ékezetes vagy ékezet nélküli formái szerepelnek.

- [10] A döntés ellen az alperes fellebbezett, ebben - tartalma szerint - az ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Az alperes az ítéletet megalapozatlannak tartotta, mert a regisztrátor által igazoltan fia volt az „apron.hu” domain név tulajdonosa, ahhoz neki nem volt hozzáférése, tevékenysége körében azt soha nem használta, és fia sem állt nála alkalmazásban a Heves Megyei Kormányhivatal által kiadott A/25 igazolás szerint. Sérelmezte, hogy a felperes az „apron.hu” oldalon elérhető címek helyett egyéni vállalkozásának a cégjegyzékből szerzett címére küldte megkeresését. Állította, hogy az oldal létrehozásával megbízott szakember tévedésből egészítette ki ifj. alperes neve nevét, aktuális alatti címét, adatkezelési azonosítóját az interneten általa talált adószámmal, mert utóbbi az alperes vállalkozásáé, aminek címe (alperes címe) viszont nem egyezett ifj. alperes neve korábbi, alatti és jelenlegi címével sem, de mivel a címek eléggé hasonlóak a hibát nem vette észre. Előadta, hogy fiával 1995. óta nem élnek egy háztartásban, személyes meghallgatása során zavarodottsága folytán, illetve korából adódóan nehezen emlékezett az eseményekre, emiatt tévesen állította, hogy az adott időszakban együtt éltek, valamint azt is, hogy fia az alkalmazásában dolgozott vagy, hogy fiának informatikai végzettsége van. Ezért indítványozta, hogy az ítélet csak a csatolt iratokat vegye figyelembe, tanúként hallgassa meg ifj. alperes nevet, aki A/29 alatt nyilatkozott az ügygel kapcsolatos ismereteiről, kérje le az alperes és fia mindenkori lakcímeit, továbbá nyilatkoztassa meg a Sz. Kft-t, hogy az érintett szerverhez az adott időszakban kinek volt hozzáférése.
- [11] Utalva a Vt. 17. § (1) bekezdésére előadta, hogy a védjegy korábbi jogosultja, aki egyébként azt már 2014. óta nem használta nem tiltakozott az „apron.hu” domain használata ellen, és a felperes hiába csatolt a használat igazolására 2016. évből képernyőfelvételeket, tekintve, hogy a védjegy 2018. február 2. napján került a tulajdonába és az „aprod.hu” alatti oldalon csak 2018. március 30. napjától volt újra elérhető tartalom. Kiemelte, hogy az „aprod.hu” domain alatt az átirányítás folytán a felperes által üzemeltetett másik oldal, a „jófogás.hu” érhető el, de ezen nem jelenik meg a védjegy szövege, figurája, szlogenje. A domain átirányítása önmagában nem tekinthető védjegyhasználatnak, vagyis a felperes nem nyújt szolgáltatást a védjegyben szereplő grafikai kialakítással, hanem a szolgáltatást egy a domain névtől elkülönülő számítógépen lévő weboldal végzi. Tévesen tekintette a törvényszék igazoltnak a védjegy használatát, mert a képernyőfelvételek azt támasztják alá, hogy a felperes aktív tevékenység hiányában az árujegyzékben megadott szolgáltatások tekintetében nem használta a védjegyet. Minthogy a szolgáltatást igénybe vevő az „aprod.hu” domainre beütve a „jófogás.hu” alatti oldalra jutott, így legfeljebb az vizsgálható, hogy az utóbbi megjelölés összetéveszthető-e az „apron.hu” megjelöléssel, de ez az alperes szerint kizárt. A fellebbezés hangsúlyozza, hogy az összetéveszthetőség átfogó vizsgálatot igényel, nem ragadható ki egyetlen domináns elem, az összbenyomás megítélésénél valamennyi elemet össze kell vetni. Álláspontja szerint az ábrák, a színek, a szlogenek, a betűtípusok, és ezek elhelyezésének, illetve az utolsó betűknek az eltérése elégséges ahhoz, hogy a domain neveket a fogyasztók meg tudják különböztetni egymástól. A megjelölésekben csak egyetlen szöveg, az „apron” hasonlít, de mivel a szolgáltatás apróhirdetés és magát a domaint jelöli, ami az internet egy meghatározott tartományát egyedileg leíró megnevezés, ezért a domain nevek hasonlósága lényegtelen. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperes a szóban forgó domainban az „apro” szót használja, a védjegyben pedig a kifejezés hosszú „ó” betűvel szerepel, ennek használata viszont nem nyert bizonyítást.
- [12] A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

- [13] A másodfokú bíróság a döntést a fellebbezéssel támadott körben bírálta felül, nem érintette az eltiltásra vonatkozó kérelmet részben elutasító rendelkezést, így ebben a részében az ítélet jogerős.
- [14] A fellebbezés nem alapos.
- [15] Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, a szükséges bizonyítást lefolytatta, az anyagi és eljárási szabályok megfelelő, a kialakult joggyakorlattal is összhangban álló alkalmazásával, helyesen jutott arra a meggyőződésre, hogy a sérelmezett megjelölések használatával az alperes bitorolta a felperes védjegyét. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.
- [16] Az alperes fellebbezésében a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét lényegében a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjaira alapította, azonban az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűen értékelte, a tényállás módosítást vagy kiegészítést nem igényelt, a megállapított tényekből levont következtetései az alábbiakban kifejtett kiegészítéssel oszthatók.
- [17] Az alperes megismételte a téves perléssel kapcsolatos védekezését, amit A/20-29 jelzés alatt további iratokkal kívánt alátámasztani, emellett nehézkes emlékezésére és zavarodottságára hivatkozva a korábbival ellentét, új előadásokat tett a fiával való egy háztartásban élése, fiának alkalmazása, illetve informatikai végzettsége tekintetében. Az alperes utóbbi körben tényállításait megváltoztatta, azonban nem teljesültek a Pp. 373. § (3) bekezdésében foglaltak, miszerint a fél akkor terjeszthet elő új bizonyítási indítványt, illetve bocsáthat rendelkezésre további bizonyítási eszközt, ha az a (2) bekezdés szerint megváltoztatott tényállítás bizonyítására, vagy a keresete, ellenkérelme alapjául korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott tudomására vagy keletkezett. A másodfokú eljárásban csatolt valamennyi iratról megállapítható, hogy azokat az alperes már a tárgyalás előtt az elsőfokú bíróság elé tárhatta volna, hiszen a webarchive-ből, a Wikipédiából, a google-ből, az „i.....hu” oldalról lehívott, a Heves Megyei Kormányhivataltól megkért információk már jóval az ítélethozatal előtt is létező és elérhető adatok voltak, ifj. alperes neve nyilatkozata is beszerezhető lett volna, azaz ezen okiratok fellebbezési szakban való előterjesztése nem az alperes önhibáján kívüli okból történt. Az alperesnek a 2019. október 16-ai tárgyaláson igazmondási kötelezettségre való figyelmeztetés után tett nyilatkozata nem hagyható figyelmen kívül. A 8. sorszámú jegyzőkönyvből kitűnően az alperes nem jelezte, hogy az emlékezés számára nehézséget jelent, vagy hogy nem érti a hozzá intézett kérdéseket, hanem határozott, világos és egyértelmű válaszokat adott a tanácselnök, az előadó bíró és a szavazó tanácselnök által feltett kérdésekre. Ilyen körülmények között nincs lehetőség az ellenkérelem megváltoztatására, nincs helye utólagos bizonyításnak, ezért az alperes bizonyítási indítványai sem teljesíthetők.
- [18] Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki ítéletében, hogy a védjegybitorlás megítélésénél nincs jelentősége, hogy ki a domain névvel rendelkezni jogosult tulajdonos, a whois rekordba bejegyzett használó, hanem az a kérdés, hogy ki az, aki ténylegesen gazdasági tevékenységet folytat, tartalmat tesz közzé, mert a felhasználók hozzá köthetik a közzétett információt, nyújtott szolgáltatást, és ezen keresztül őt azonosítja a domain név, valamint az alatta elérhető weboldal. Ezért eredménytelenül érvelt az alperes azzal, hogy az „apron.hu” domainnek nem volt tulajdonosa. Az „apron.hu” alatti honlap tartalmazott a szolgáltatással kapcsolatos adatokat, nevezetesen a felhasználási feltételeknél üzemeltetőként következetesen „alperes neve,” szerepelt (F/10., F/18. lenyomatok), míg az adatkezelési tájékoztatóban szolgáltató adatkezelőnek 2016-ban „alperes neve,”, 2017-től „alperes neve,” volt megadva (F/11., F/19. lenyomatok), és további azonosítóként mindvégig az

„e.v. nytsz.:” volt olvasható. Azonossága miatt az adatokból kizárólag a név volt egyértelmű, de mellette eltérő címek jelentek meg, ezért nem kifogásolható a felperesnek az az eljárása, hogy a cégjegyzékből kereste ki a megadott nyilvántartási számhoz tartozó egyéni vállalkozót és adatait, köztük a címét. Ezzel bizonyosodhatott meg ugyanis a felperes a sérelmesnek tartott magatartást tanúsító személyéről, azaz az alperesről és nyílt meg annak a lehetősége, hogy vele a kapcsolatot felvegye, hozzá felszólítást intézzon.

- [19] Az alperes azzal védekezett, hogy maga nem rendelkezik elégséges informatikai ismerettel ahhoz, hogy egy honlapot üzemeltessen, de tény, hogy az „apron.hu” oldalon a peresített időszakban olyan apróhirdetési szolgáltatás volt elérhető, ami az alperes egyéni vállalkozásához kapcsolódott. Közömbös, hogy ezt az alperes részére ki végezte, hogy az nála alkalmazásban állt-e, rendelkezett-e informatikai végzettséggel vagy, hogy az oldalt ki hozta létre. Relevanciája annak van, hogy az oldalon a felhasználók számára elérhető tartalom jelent meg, és az alperes a tárgyaláson előadta, hogy a szolgáltatást az ő neve alatt folytatták és ő adott számlát, ami összhangban állt azzal is, hogy a honlapon az alperes egyéni vállalkozásának száma szerepelt. Bizonyítja az alperes és a kifogásolt weblap közötti közvetlen kapcsolatot az „apron.hu” domainet regisztráló társaság, a **B. Kft.** bíróság megkeresésére adott válasza, ami szerint a jogvitával érintett időtartamban alperes neve általa nyilvántartott címe a volt, ezt tartalmazták az igénybe vett szolgáltatásról kiállított számlák (11/A/1-4) is, ez pedig megegyezik az alperes vállalkozásának a címével. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján a tényállás teljes mértékben feltárható volt, emiatt az előterjesztett bizonyítási indítványok szükségtelenek is voltak. Aggálytalanul megállapítható tehát, hogy az „apron.hu” apróhirdetési szolgáltatás nyújtójának az alperes minősült, így alaptalan a téves perlésre hivatkozása, mert védjegyjogból fakadó jogait a felperes vele szemben érvényesítheti.
- [20] A Vt. 12. § (1) bekezdése alapján a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára.
A (2) bekezdés b) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; ideértve azt az esetei is, amikor az összetéveszthetőség amiatt áll fenn, mert a fogyasztók a megjelölést a korábbi védjegyhez gondolatil képzettársítás útján kapcsolhatják. A (3) bekezdés c) pontja szerint a (2) bekezdésében szabályozott feltételek megvalósulása esetén megtiltható különösen szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt.
- [21] A fellebbezésben eredménytelenül hivatkozott az alperes a Vt. 17. § (1) bekezdésében foglalt belenyugvásra, ami szerint, ha a 4. § (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy jogosultja öt éven át megszakítás nélkül eltúrte egy későbbi védjegy belföldön történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban nem léphet fel e későbbi védjegy használatával szemben [27/B. § (1) bek.], valamint korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti a későbbi védjegy törlését sem [33. § (2) bek. b) pont]. A perben nem merült fel arra adat, hogy az „apron.hu” megjelölés a felperesi védjegyet követően védjegyoltalmat nyert volna, ebből következően a felhívott szabály jelen ügyben nem alkalmazható.
- [22] Az alperes védekezésében vitatta a védjegy használatát, ezért a felperesi fellépés lehetőségét a panaszolt alperesi magatartás minősítése előtt kellett megvizsgálni, figyelemmel a Vt. 27/A. § (1) bekezdésére, illetve (2) bekezdés a) pontjára. Az előbbi rendelkezés kimondja, hogy a védjegyjogosult csak akkor léphet fel a megjelölés használata ellen, ha a védjegybitorlási per megindításakor a 34. § alapján nem lenne megállapítható a védjegyoltalom megszűnése. A § (2)

bekezdés a) pontja pedig előírja, miszerint az alperes kérelmére a védjegyjogosultat terheli annak bizonyítása, hogy a keresetlevél benyújtását megelőző öt éves időszak során a 18. §-ban foglaltaknak megfelelően ténylegesen használta a védjegyet az árujegyzékében szereplő, a keresetben hivatkozott árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve, hogy a keresetlevél benyújtásának napján a 18. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott öt éves időszak már eltelt. Utóbbi feltétel teljesült, mert a védjegy lajstromozása, azaz 2012. május 7. és a keresetlevél 2019. május 3. napi benyújtása között a megkívánt öt év eltelt. A védjegy érvényességét az oltalmi idő határozza meg, a használatnak ezen időszakon belül kell megvalósulnia, függetlenül attól, hogy éppen ki a jogosult. Ezért nincs ügydöntő jelentősége, hogy a felperes mikor szerezte meg a védjegyet, ugyanakkor e körben tévesen tartalmazza a fellebbezés a 2018. február 2-ai dátumot, mert a lajstromszámú védjegy átruházása 2016. június 30. napján történt.

[23] Az volt tehát eldöntendő, hogy a 2019. május 3. napját megelőző öt évben kimutatható-e a perbeli védjegy Vt. 18. §-ának megfelelő használata. A kialakult joggyakorlat szerint elsősorban nem a folyamatosságot kell igazolni, hanem azt, hogy a használat olyan volt, aminek alapján a fogyasztók a védjegy és a vele jelzett áru vagy szolgáltatás piaci jelenlétét valóban érzékelhették. Az egyszeri vagy néhány alkalommal történt, elszigetelt használat nem alkalmas annak alátámasztására, hogy az árujelző a kereskedelmi-piaci forgalomban védjegyként funkcionált. Az „aprod.hu” domain alatti oldalról a waybackmachine szolgáltatás segítségével kinyert F/8, F/20 jelű képernyőfelvételek alapján megállapítható, hogy az oldalon apróhirdetési, azaz a védjegy árujegyzékében foglalt szolgáltatások voltak a kérdéses időszakban elérhetők, az ilyen éveken át tartó, az internet sajátossága folytán széles körű használat túlmutat a pusztán jogfenntartó célú használaton. Az alperes tévesen állította, hogy a más oldalra való átirányítás nem fogadható el aktív tevékenységként, védjegyhasználati magatartásként. A felperes üzleti politikájának körébe tartozik, hogy védjegyet, annak domináns elemét miként alkalmazza, ennek során dönthet úgy, hogy a védjegy szerinti, őt azonosító domaint arra használja, hogy egy másik, szintén hozzá tartozó honlap tartalmát teszi hozzáférhetővé, ezáltal több utat biztosít a felhasználók részére a saját szolgáltatása elérésére. Nem foghatott helyt azon alperesi kifogás sem, hogy az „aprod.hu” domain nem azonos a védjegy „aprod.hu” elemével, mert a „ó” betű helyett „o” betű alkalmazása nem érinti a megkülönböztető képességet, így a használat a Vt. 18. § (4) bekezdése értelmében a védjegy tényleges használatának minősül. Ekként a felperes bíróság előtt fellebbezett védjegyjogai védelme érdekében az alperes ellen.

[24] Tévesen hangsúlyozta azt a fellebbezés, hogy a domain név az internet egy meghatározott tartományát egyedileg leíró megnevezés, mert ennek a regisztrálás során van fontossága, és annak kiszűrését szolgálja, hogy egyforma karakterekkel több domain kerüljön bejegyezésre. Azonban a jelen perben nem a domainek, hanem a védjegy és a sérelmezett megjelölések egymáshoz való viszonyát kellett értékelni a védjegy jog szabályai szerint. Osztotta az ítélet tábla az elsőfokú ítélet megállapításait az árujelzők összetéveszthetősége tekintetében is. Ennek megítélésénél a megjelöléseknek az átlagfogyasztóra gyakorolt összbeműködése a zsinórmérték. Összetett, szó- és ábrás elemeket egyaránt tartalmazó megjelölések esetén általában a szóelemnek van kiemelt jelentősége. Az átlagfogyasztó, amikor egy terméket vagy szolgáltatást keres nem írja körül az azokat jelző megjelölésekben fellelhető díszítő jellegű ábrákat, nem idézi fel a bennük szereplő szlogeneket, ezek legfeljebb homályos emlékképként villannak fel emlékezetében. Az átlagfogyasztó gyakorlatias, egyszerűsítésre és rövidítésre törekszik, a lényegre koncentrál, így a kombinált megjelölésből azt az elemet választja ki, ami alkalmas az áru vagy szolgáltatás megnevezésére. Emiatt alakult úgy a bírósági gyakorlat, hogy a védjegy bitorlási ügyekben elsősorban a domináns elemeket kell összevetni, hiszen ezek hordozzák a megkülönböztető

képességet, bennük testesül meg a védjegy származás-, illetve eredetjelző funkciója. A védjegyben és a megjelölésekben egyaránt a legelől lévő, figyelemfelkeltő módon, nagy betűmérettel, kiemelten szereplő, azonosan az „apró” kifejezésből képzett szóegyüttes, vagyis az „apród.hu”, illetve az „apron.hu” és „apron.hu” jelenti a meghatározó, domináns elemet. A sérelmezett domain használat esetében a vizuális hasonlóság szembetűnő, fonetikailag sem biztosít kellő elhatárolást a „hu” előtti utolsó betűk eltérése vagy az ékezet elmaradása. Konceptuális alapon a szolgáltatás mibenlétére utaló, azonos szótő ellenére különbség mutatható ki a megjelölések között, de ez nem ellensúlyozza a nagyfokú vizuális és fonetikai egyezést. A domain használat körében egyáltalán nem értékelhetők az egyéb elemek, tekintettel arra, hogy csak betűk és írásjelek kerülhetnek regisztrálásra. A panaszolt „apron.hu” ábrás megjelölés és a védjegy között az ábrát illetően tapasztalható eltérés, de a koncepció azonos, mert mindkettő a domináns elemet jeleníti meg képi formában, az egyéb szöveges rész, a szlogen pedig mindkét esetben a nyújtott szolgáltatásra vonatkozóan ad egzakt információt, tehát ezek az elemek nem bírnak megkülönböztető erővel, nem igazítják el az átlagfogyasztót a szolgáltatás nyújtójának azonosítása vonatkozásában. Az összetéveszthetőséget fokozza, hogy az apróhirdetési szolgáltatás nem vitásan beletartozik az árujegyzék által védett 35. osztályba, tehát a szolgáltatások azonossága is megállapítható. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a védjegybitorlás megvalósulásához nem szükséges, hogy a fogyasztói összetévesztés ténylegesen bekövetkezzen, elégséges, ha fennáll ennek a reális veszélye, ez viszont a perbeli esetben az árujelzők nagyfokú hasonlósága és a szolgáltatások azonossága folytán megállapítható volt. Ennek okán helytállóan döntött a törvényszék, amikor a Vt. 12. § (2) bekezdés b) és (3) bekezdés c) pontjai alapján az alperesi védjegybitorlást megállapította, továbbá helyesen alkalmazta a 27. § (2) bekezdés a), b), illetve d) pontjaiban alkalmazott jogkövetkezményeket is, mert a fentiekben kifejtettek szerint ez nem ütközött a 95. § (14a) bekezdésébe.

- [25] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárási intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet 29. § (1)-(2) bekezdései, valamint a Pp. 376. § (1) bekezdése és 383. § (2) bekezdése szerint eljárva az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.
- [26] Az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megfizetni a felperesnek a fellebbezési szakban a jogi képviselő igénybevételével felmerült és a Pp. 81. § (5) bekezdése szerint felszámított másodfokú eljárási költségét. Ennek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint a költségjegyzékben feltüntetett bruttó 288.925 forint helyett 100.000 forintban határozta meg, mert ez állt arányban az eljárás 600.000 forint pertárgy értékével, valamint a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

Budapest, 2020. május 19.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k. előadó
bíró

